

S'investiga poc i malament

Enguany a l'Estat espanyol s'investiga poc i malament, ultra que s'està depenent de la tecnologia exterior.

El país té una taxa d'inflació que voltarà sobre el 15% una de les més altes dels països europeus. I això, una vegada més, ho patiran les petites i mitjanes Empreses; una vegada més se'n ressentirà l'economia de les empreses de Sant Hilari. Les empreses exporten obtenint pocs diners, reben la protecció estatal amb retard i amb l'única finalitat de sobreviure i això no es pot pas mantenir per molt temps. Tenim d'ésser honestos i dir les veritats que han estat amagades molt de temps: som un país pobre que amb una política triomfalista i enganyosa, executada pel govern actual ha estat acostumat a viure un nivell que no ens correspon (volem estirar el braç més que la maniga).

Molts aturats!!

Al nostre poble, hi ha segons dades oficials del mes de novembre 59 treballadors que estan cobrant el carnet d'atur i 6 que ja no cobren per haver acabat el termini, i tot fa pensar que s'anirà augmentant. També, si fas quatre numeros, es comproba que hi ha més de cent persones, nois i noies, que voldrien tenir el seu primer lloc de treball (amb assegurança social i d'accident inclòs) si troben nou sol·licituts de treball d'aquesta gent jove i de més grans que voldrien una feina segura per tot l'any.

Anem a buscar possibles solucions a aquests greus problemes.

-Sector primari: tenim pocs recursos i els hem d'aprofitar i potenciar: l'agricultura i la ganaderia, gairabé abandonades i sense cap mena de protecció, han de ser una possible taula de solució reestructurant-les i ajuntant-les. És a dir, potenciat aquest sector, perquè en èpoques dolentes dona la subsistència a la població per sobreviure i que actualment li manquen moltes coses: com potenciar les collites de patates, incrementar la producció de carn a través de cada grange que donessin més llocs de treball i explo-

tar amb interès l'economia forestal i això es podria fer per unes raons de justícia i subsistència.

-Sector secundari: aquí s'hi troben les branques industrial. N'hi ha sobretot tres que es troben en mala situació: la construcció, la ferreteria i la fusta. I pel que fa a aquest sector aquí sí que cal un aplegament de totjorn: empresaris, treballadors, centrals sindicals i organitzacions empresarials, hem d'anar tots contra la crisi o la crisi ens esclatarà.

-Sector terciari o serveis: aquí si troba sobretot el turisme, que malgrat tot, és un sector que s'ha anat aguantant, sense preocupar-se'n. Cal donar bona imatge i enfortir-lo.

Igualment es podrien millorar els serveis dels organismes del sistema financer (caixes i bancs), de sanitat, d'ensenyament, de diversions, etc...

Molts càrrecs importants son ocupats per gent poc preparada d'edat avançada i avui en dia per dur a terme el treball d'un dia-quest bloc cal moltes coses: bona direcció, organització, dedicació al treball i donar responsabilitat i confiança a la gen jove.

Res de catastrofisme

Val més prevenir que no pas curar. No hem de ser catastrofistes però si realistes. La situació econòmica és dolenta però no insalvable. Mai no he vist que un problema no és resolgués si hi ha ganes de veritat de solucionar-lo. Amb treball eficaçia, voluntat potser ens en surtirem i iniciarem uns camins més favorables per formar una societat molt més humana i justa que no pas la que tenim.

No es aixó companys, no es aixó ni paraules de pau en barrots ni el comerç que es fa amb els drets...

No es aixó companys, no és aixó ens diran que ara cal esperar i esperem, ben segurs que esperem, és l'espera dels que no ens aturarem fins que no calgui dir: no és aixó.

(Lluís Llach)

Per Marcel Rigalós (Economista)